

BIBLIA⁺ PLUS

ŚWIĘTY PAWEŁ

CZYM JEST SKRUTACJA?

Skrutacja to modlitewne podążanie za słowem Bożym poprzez korzystanie z odnośników znajdujących się w Biblii. Nie chodzi o analizę, lecz o spotkanie z Bogiem i odkrywanie Jego działania w swojej codzienności. Skrutacja otwiera cię na wewnętrzną przemianę – to Słowo bada twoje serce i ukazuje kierunek życia.

JAK KORZYSTAĆ Z BIBLII ZE SKRUTACJĄ?

1. Wezwij Ducha Świętego

Powierz Bogu czas modlitwy i poproś o światło.

2. Wybierz fragment Pisma Świętego

Może to być fragment z dowolnej księgi. Przeczytaj go powoli.

3. Zatrzymaj się na słowie, które cię porusza

Ponownie przeczytaj wybrany fragment. Zwróć uwagę na werset lub zdanie, które szczególnie cię porusza.

4. Skorzystaj z odnośników

Przejdź do odnośników przypisanych do wybranego wersetu.

Czytaj kolejne wskazane fragmenty Biblii, pozwalając, by Słowo tworzyło drogę, którą Bóg chce cię poprowadzić.

5. Zapisz poruszenia serca

Zanotuj werset, który do ciebie przemawia, oraz myśli i natchnienia.

Pytania, które mogą być pomocne:

- Co Bóg mówi do mnie przez to Słowo?
- Do czego mnie zaprasza?
- Jak to się łączy z moją historią?

6. Zakończ modlitwą dziękczynną

Podziękuj za Słowo, za światło i poruszenia, które otrzymałeś(-aś).

²⁰Tymczasem ciało jest jedno, mimo że składa się z licznych części. ²¹Nie może więc oko powiedzieć ręce: „Nie potrzebuję ciebie”, ani głowa nogom: „Nie potrzebuję was”. ²²Owszem, te części ciała, które wydają się najsłabsze, są konieczne. ²³Te części ciała, które uważamy za mniej szacowne, otaczamy większym szacunkiem, a wstydlive większą troską. ²⁴Szlachetne nie wymagają takiej troski. Bóg udzielił większej czci tym częściom, którym jej brakowało i w ten sposób utworzył ciało, ²⁵aby nie było w nim rozdarcia, lecz aby poszczególne części wzajemnie ze sobą współdziałały. ²⁶Gdy cierpi jedna część ciała, cierpią pozostałe części, a gdy jedna część odbiera chwałę, cieszą się wszystkie części. ²⁷Wy jesteście Ciałem Chrystusa, a każdy z was jest Jego częścią. ²⁸I tak ustanowił Bóg w Kościele wpierr apostołów, na drugim miejscu proroków, na trzecim nauczycieli, ponadto tych, którzy mają dary: uzdrawiania, niesienia pomocy, kierowania, mówienia językami. ²⁹Czy jednak wszyscy są apostołami? Czy wszyscy prorokami? Czy wszyscy nauczycielami? Czy wszyscy cudotwórcami? ³⁰Czy wszyscy mają dar uzdrawiania? Czy wszyscy mówią językami? Czy wszyscy je tłumaczą? ³¹Starajcie się jednak o większe dary!

12,22 Koh 4,9-12

12,23 Rdz 3,7,21; 1P 3,7

12,24 Rdz 2,25

12,25 1,10; J 17,21-26;
Rz 12,512,26 Rz 12,15; Ga 6,2;
Hbr 13,312,27 Rz 12,5-8; Ef 1,23;
4,12; 5,2312,28 Prz 11,14; Łk 9,1-2;
Dz 13,1; Ef 2,2012,29-30 Syr 37,28;
Rz 12,5; Ef 4,1112,31 14,1; Łk 10,42;
Flp 3,8

1 Kor

Najdoskonalsza droga – Pokażę wam teraz drogę, która przewyższa wszystkie inne:

13 ¹Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się miedzią brzęczącą lub dzwiczącyymi cymbalami.

²Gdybym posiadał dar prorokowania i poznał wszystkie tajemnice i wszelką wiedzę, i wiarę miałbym taką, że góry bym przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym.

³Gdybym też innych nakarmił wszystkim, co posiadam, i chlubił się, że wydałem własne ciało, a miłości bym nie miał, niczego bym nie zyskał.

⁴Miłość jest cierpliwa, życzliwa, miłość nie zazdrości, nie przechwala się, nie jest zarozumiała, ⁵nie postępuje nieprzyzwoicie, nie szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy doznanych

13,1 8,1; 14,6; Ga 5,6;
1Tm 1,5; 1P 4,813,2 2,7; 12,9-10;
Mdr 7,17; Mt 7,22; 21,21;
Jk 2,14-17; 2P 1,2113,3 Dn 3,95; Mt 6,2;
19,21; Dz 2,45; Rz 5,3-4
13,4-6 Rz 12,9-10; 13,8-10;
15,1; 1Tes 5,12-15; 1P 4,8
13,4 Ps 37,1; Prz 23,17;Koh 7,8; Pnp 8,7;
Mdr 1,6; Ef 4,32;
Kol 2,18-19; Jk 1,4
13,5 10,24,33; Prz 14,17;
Mi 2,1; Za 8,17; Mt 9,4;
Flp 2,21; Kol 3,13; Jk 1,20

12,28. Apostołów (...) proroków (...) nauczycieli. Por. przyp. do Am 7,14; Mt 23,8 i Łk 6,13.

12,29. Czy wszyscy cudotwórcami? Por. przyp. do Dz 2,22.

12,30. Dar uzdrawiania. Por. przyp. do Łk 6,19.

12,31. Większe dary. Por. przyp. do 12,1.

13,1. Miłości bym nie miał. Por. przyp. do J 15,13.

13,2. Prorokowania (...) wiedzę (...) wiarę. Por. przyp.

do Rdz 2,17; Am 7,14 i Rz 1,17.

13,3. I chlubił się, że wydałem własne ciało. Wiele starożytnych rękopisów ma inną wersję, która w oryginale różni się tylko jedną literą „i wydał własne ciało na spalenie”. Por. przyp. do 2Mch 7,1.

13,4. Nie jest zarozumiała. Por. przyp. do 8,1 i Syr 10,12.

13,5. Nie wybucha gniewem. Por. przyp. do Ps 2,12.

13,6 Prz 2,14; 2J 4

13,7 Ps 27,14; 119,66;
Prz 10,12; Syr 2,9;
Rz 15,1; Ga 6,2; 2Tes 1,4
13,8 13,13; Dz 2,4

13,9 2,9; 8,2; Hi 26,14;
Ps 139,6; Prz 30,4;
Mt 11,27

13,10 Iz 60,19-20;
Ap 21,22-23; 22,5

13,11 14,20

13,12 Rdz 32,31; Lb 12,8;
J 10,14; 2Kor 5,7; Ga 4,9;
Jk 1,23; 1J 3,2

13,13 Syr 2,7-9;
Rz 8,35-39; 1Tes 1,3;
Hbr 10,22-24; 1J 4,16

14,1 12,31; Kol 3,14;
1Tes 5,19-20; 1P 4,8

14,2 2,6-10; Mt 13,9-11;
Dz 2,4-11

14,3 Dz 14,22; Ef 4,12;
1Tes 5,11.14; Tt 1,9

14,5 Lb 11,29; Rz 15,2

14,6 Ef 3,3-4

14,8 Lb 10,9; Joz 6,20;
Iz 27,13; Am 3,6
14,9 9,26

14,11 Jr 5,15

krzywd, ⁶nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. ⁷Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrwa.

⁸Miłość nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar prorokowania, który ustanie, języki, które zanikną, czy wiedza, której zabraknie. ⁹Bo tylko po części poznajemy i po części prorokujemy, ¹⁰a kiedy nadejdzie to, co doskonałe, zaniknie to, co częściowe. ¹¹Gdy byłem dzieckiem, mówiłem jak dziecko, myślałem jak dziecko, rozumowałem jak dziecko. Gdy stałem się człowiekiem dojrzałym, wyzbyłem się tego, co dziecięce. ¹²Teraz widzimy niewyraźnie jak w zwierciadle, potem będziemy oglądać twarzą w twarz. Teraz poznaję po części, potem poznam tak, jak sam zostałem poznany.

¹³Teraz więc trwają wiara, nadzieja i miłość – te trzy. Z nich zaś największa jest miłość.

14 Dary Ducha służą budowaniu Kościoła – ¹Starajcie się o miłość, ale ubiegajcie się też o dary duchowe, zwłaszcza o dar prorokowania. ²Kto mówi językami, nie mówi do ludzi, ale do Boga. Nikt bowiem tego nie rozumie, bo mówi rzeczy tajemnicze. ³Ten zaś, kto prorokuje, mówi po to, aby ludzi zbudować, zachęcić i pocieszyć. ⁴Kto mówi językami, buduje siebie samego, a kto wygłasza proroctwa, buduje Kościół. ⁵Chciałbym, abyście wszyscy mówili językami, ale jeszcze bardziej pragnę, abyście prorokowali. Większy bowiem jest ten, kto prorokuje, niż ten, kto mówi językami, chyba że tłumaczy je ku zbudowaniu Kościoła. ⁶Bracia! Gdybym przyszedł do was i mówił językami, czy mielibyście z tego pożytek, jeżeli w tym, co mówiłem, nie byłoby objawienia, wiedzy, proroctwa lub nauki? ⁷Podobnie jak z instrumentami muzycznymi. Jeśli nie można rozróżnić tonów, które wydają flet lub cytra, kto zrozumie, co na nich jest grane? ⁸Albo gdy trąba wydaje nieznany sygnał, kto przygotowuje się do wojny? ⁹Tak samo jest i z wami. Czy ktoś was zrozumie, gdy będziecie mówić niezrozumiałym językiem? Na wiatr będziecie mówić! ¹⁰Weźcie przykład z różnych rodzajów dźwięków istniejących na świecie: każdy coś oznacza. ¹¹Jeśli jednak nie

13,6. Raduje się z prawdą. Por. przyp. do Ps 111,8.

13,7. Pokłada nadzieję. Por. przyp. do Hi 19,10.

13,10. To, co doskonałe. Por. przyp. do Ef 4,13.

13,11. Gdy byłem dzieckiem. Por. przyp. do Iz 9,5.

13,12. Jak w zwierciadle. Porównanie jest tym bardziej wymowne, że w starożytności zwierciadła wykonane

były z polerowanego metalu i dawały bardzo niewyraźne odbicie. Por. przyp. do Rdz 2,17 i J 12,21.

14,1. Dary duchowe. Gr. pneumatika, które oznaczają nadzwyczajne przejawy Ducha. Por. przyp. do 12,1 i Iz 11,2.

14,3. Ten zaś, kto prorokuje. Por. przyp. do Am 7,14.

14,4. Buduje Kościół. Por. przyp. do Pwt 4,10 i Dz 2,42.

rozpoznają znaczenia dźwięku, to jestem obcy dla mówiącego, a on jest obcy dla mnie.

¹²Skoro więc gorliwie ubiegacie się o dary duchowe, starajcie się o bogactwo takich darów, które służą budowaniu Kościoła.

¹³Dlatego ten, kto mówi językami, niech się modli, aby umiał je tłumaczyć. ¹⁴Gdy modłę się językami, duch mój wprowadzie się modli, ale mój umysł nie odnosi korzyści. ¹⁵Co więc mam robić?

Będę modlił się duchem i będę modlił się umysłem! Będę śpiewał duchem i będę śpiewał także umysłem! ¹⁶Jeśli błogosławisz Boga jedynie w duchu, to jakże człowiek niewtajemniczony odpowie „Amen” na twoje dziękczynienie, skoro tego nie rozumie?

¹⁷Ty wprowadzie wspaniale składasz dziękczynienie, ale drugiego to nie buduje. ¹⁸Dziękuję Bogu, że mówię językami lepiej od was wszystkich. ¹⁹W Kościele jednak wolę powiedzieć pięć słów zrozumiałych, by innych pouczyć, niż dziesięć tysięcy słów w jakimś niezrozumiałym języku.

²⁰Bracia! Nie bądźcie dziecinni! Owszem, wobec zła bądźcie jak niemowlęta, ale w myśleniu bądźcie jak ludzie dojrzały. ²¹W Prawie jest napisane: *Obcymi językami i wargami obcych będę przemawiał do tego ludu, ale i tak Mnie nie posłuchają – mówi Pan.*

²²Tak więc mówienie językami nie jest znakiem dla wierzących, lecz dla niewierzących; prorokowanie natomiast nie jest dla niewierzących, lecz dla wierzących. ²³Jeśli więc zgromadzi się cały Kościół i wszyscy będą mówili językami, a przyjdą także jacyś ludzie niewtajemniczeni albo niewierzący, to czyż nie powiedzą, że jesteście szaleni? ²⁴Jeśli natomiast wszyscy będą prorokowali, a przyjdzie jakiś niewierzący albo niewtajemniczony, to zostanie przez wszystkich pouczony i oceniony ²⁵i zostanie ujawnione to, co skrywa jego serce. Wtedy upadnie na twarz, odda cześć Bogu i wyzna: „Naprawdę pośród was jest Bóg”.

²⁶Chodzi więc o to, bracia, że każdy ma jakiś dar – śpiewu, nauczania, objawiania Bożych tajemnic, języków, tłumaczenia języków. Kiedy się gromadzicie, niech one wszystkie służą wzajemnemu budowaniu. ²⁷Gdy mówicie językami, niech mówi dwóch albo najwyżej trzech, na przemian, a jeden niech tłumaczy. ²⁸Gdy jednak w Kościele nie ma tłumacza, to niech milczą. Niech sami mówią do Boga. ²⁹Podobnie niech przemawia dwóch albo trzech prorokujących, a pozostali niech to rozważają.

14,12 Mt 7,7

14,14 Rz 8,26

14,15 Ef 5,19

14,16 2Kor 1,20

14,18 Dz 2,4

14,20 Ps 119,99-100;
Rz 16,19; Ef 4,14-15;
Hbr 5,12-14

14,21 Iz 28,11-12

1 Kor

14,23 Dz 2,4.13

14,24 Jr 31,19; Dz 2,37

14,25 Iz 45,14; Za 8,23

14,26 Ef 4,11-12; 5,19;
Kol 3,16

14,29 1J 4,1-3

14,16. Amen. Por. przyp. do Pwt 27,15 i Ps 148,1.

14,20. W myśleniu. Por. przyp. do Ps 49,4 i Łk 11,31.

14,21. Mnie nie posłuchają. Por. przyp. do Pwt 6,4.

14,22. Jest znakiem. Por. przyp. do Łk 11,29.

14,25. Odda cześć Bogu. Por. przyp. do Mt 4,10.

14,26. Dar (...) objawiania Bożych tajemnic. Por. przyp. do Ef 3,3 i Ap 1,1.

14,29. Prorokujących. Por. przyp. do Am 7,14.

14,32 Ap 22,6
 14,33 Łk 2,14; 2Tes 3,16
 14,34 11,5; Rdz 3,16;
 1Tm 2,11-14; Tt 2,5
 14,35 1Tm 2,11
 14,36 4,7
 14,37 1J 4,6
 14,39 Prz 29,18
 14,40 1Tes 4,12; Kol 2,5

15,1 1,4-8; Mk 4,20;
 Ga 1,8; Flp 4,9; 1Tes 2,13
 15,2 Prz 3,1; Rz 1,16;
 Ef 2,8; Kol 1,23; Hbr 2,1
 15,3-4 Iz 53,5-12; 1P 3,18
 15,3 Łk 1,2; Dz 2,23;
 Ga 1,4; 1Tes 5,10

15,4 Oz 6,2-3; Jon 2,1;
 Rz 6,4; Kol 2,12

15,5 Mt 28,9-10;
 Mk 16,14; Łk 24,33-43

15,7 9,5; Dz 1,3-4

15,8 9,1; Dz 9,3-6; 18,9;
 22,14.18; 26,16

14,33. Bóg (...) pokoju. Por. przyp. do Ps 85,9.
 14,34. Kobiety. Por. przyp. do Ap 12,1.
 14,36. Słowo Boga. Por. przyp. do Hbr 4,12.
 14,37. Dar duchowy. Por. przyp. do 12,1 i 11,2.
 15,1. Ewangelię, którą wam głosiłem. Por. przyp. do Mk 1,1 i 2Tm 4,2.
 15,2. Przez nią też jesteście zbawieni. Por. przyp. do 1Tes 5,8.

³⁰ Ale jeśli ktoś inny z zasiadających otrzyma jakieś objawienie, wtedy ten pierwszy niech zamilknie. ³¹ Potem kolejno wszyscy możecie prorokować, aby wszyscy zostali pouczeni i doznali pociechy. ³² Niech prorokujący nie nadużywają darów duchowych, ³³ ponieważ Bóg nie jest Bogiem zamętu, lecz pokoju. Tak jak to jest między świętymi we wszystkich Kościołach, ³⁴ kobiety w Kościołach niech milczą, bo nie pozwala im się mówić. Tak zresztą stanowi Prawo. ³⁵ Jeśli chcą się czegoś nauczyć, to niech w domu pytają swoich mężów. Nie wypada przecież, żeby kobieta mówiła w Kościele. ³⁶ W końcu czy to od was wyszło słowo Boga? Czy tylko do was przybyło?

³⁷ Jeśli ktoś uważa, że jest prorokiem lub ma inny dar duchowy, niech uzna, że to, co piszę, jest przykazaniem Pana. ³⁸ Jeśli ktoś to zlekceważy, sam będzie zlekceważony. ³⁹ Bracia! Ubiegajcie się więc o dar prorocstwa i nie zabraniajcie mówić różnymi językami. ⁴⁰ Wszystko jednak niech odbywa się godnie i w ustalonym porządku.

Zmartwychwstanie wierzących

15 Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa – ¹ Bracia! Przypominam wam Ewangelię, którą wam głosiłem. Przyjmiecie ją i w niej trwajcie. ² Przez nią też jesteście zbawieni, jeśli zachowujecie ją w takiej postaci, w jakiej ją głosiłem. Chyba że uwierzyliście na próżno. ³ Przede wszystkim przekazałem wam to, co sam przyjąłem,

że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem,

⁴ że został pogrzebany,

że trzeciego dnia zmartwychwstał zgodnie z Pismem,

⁵ i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu.

⁶ Następnie ukazał się ponad pięciuset braciom równocześnie. Większość z nich żyje do dziś, niektórzy już umarli. ⁷ Następnie ukazał się Jakubowi, potem wszystkim apostołom, ⁸ a w końcu ukazał się mnie, ostatniemu ze wszystkich, jakby poronionemu płodowi.

15,3. Umarł za nasze grzechy. Por. przyp. do Syr 3,27.

15,4. Trzeciego dnia zmartwychwstał zgodnie z Pismem. Por. przyp. do Iz 26,19; Oz 6,2 i J 2,1.

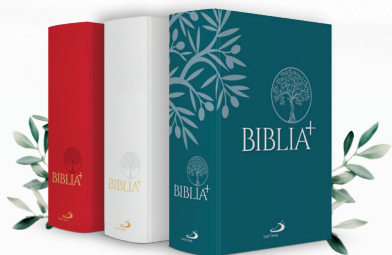
15,5. Ukazał się Kefasowi. Por. przyp. do Mt 28,9.

15,7. Wszystkim apostołom. Por. przyp. do Łk 6,13.

 15,8. Poroniony płód. Tak tradycyjnie tłumaczone jest gr. słowo *ektrōma*, które jednak określa czasami także żywe dziecko urodzone przed lub po

Zobacz, jak wiele PLUSÓW znajdziesz w naszej BIBLIJ PLUS!

- + największy zasób odnośników biblijnych ze wszystkich dotychczasowych polskich wydań Pisma Świętego,
- + możliwość nauczania się skrutacji, czyli metody poznawania działania Boga w naszym życiu przez podążanie ścieżką, którą prowadzą wersety Biblii,
- + najnowszy przekład z języków oryginalnych, opracowany przez Zespół Biblistów Polskich z inicjatywy Towarzystwa Świętego Pawła,
- + wierność oryginalnemu tekstowi, z uwzględnieniem współczesnych badań nad Pismem Świętym,
- + szczegółowe wprowadzenia do każdej księgi, liczne przypisy i komentarze dotyczące tłumaczenia i interpretacji tekstu,
- + tablice chronologiczne, mapy i indeksy,
- + nowoczesny i przejrzysty układ graficzny,
- + międzynarodowy projekt – poza polską wersją istnieje już włoska, portugalska, arabska i hiszpańska, w przygotowaniu kolejne,
- + różne warianty okładki: twarda w kolorze turkusowym, płócienna biała oraz płócienna czerwona – każda w wersji z paginacją i bez niej.

W środku tej broszury znajdziesz dokładną instrukcję, jak rozważać Biblię metodą skrutacji, obszerny fragment Biblii Plus, a także miejsce na notatki – tak abyś mógł/mogła spróbować rozważyć Słowo tą metodą!

Biblia Plus do nabycia na stronie: **edycja.pl**
lub pod numerami tel. **605 313 543, 34 372 34 29**
oraz w księgarniach Edycji Świętego Pawła i innych księgarniach katolickich.